

Datum
21 november 2017

Registratienummer
BOW/2017.477
RIS298440

Voorstel van het college inzake de vaststelling van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Den Haag 2018

Besluitvorming

Het college stelt aan de raad voor het volgende besluit te nemen:

De raad van de gemeente Den Haag,

gezien het voorstel van het college van 21 november 2017,

gelet op de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015,

besluit vast te stellen de navolgende Verordening maatschappelijke ondersteuning 2018:

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- aanbieder: natuurlijke persoon of rechtspersoon die jegens het college gehouden is een algemene voorziening of een maatwerkvoorziening te leveren;
- advies: een schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, lid 8, van de wet;
- algemeen gebruikelijke middelen: middelen die normaal in de handel verkrijgbaar zijn en ook door mensen zonder beperkingen kunnen worden aangeschaft en gebruikt of die niet aanzienlijk duurder zijn dan middelen met vergelijkbare functies;

- algemene voorziening: aanbod van diensten of activiteiten dat zonder voorafgaand onderzoek of met een beperkte beoordeling, toegankelijk is en is gericht op maatschappelijke ondersteuning;
- andere voorziening: voorziening gericht op maatschappelijk ondersteuning, anders dan gefinancierd op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
- beleid(sregel): Beleidsregel maatschappelijke ondersteuning Den Haag 2017;
- bijdrage: eigen bijdrage zoals bedoeld in artikel 2.1.4, lid 1, van de wet;
- budgetplan: plan bij het verstrekken van de voorziening als pgb, dat aan de hand van de door het college verstrekte criteria wordt opgesteld door de cliënt, zie ook persoonlijk plan;
- cliënt: een persoon die gebruik maakt van een algemene voorziening of aan wie een maatwerkvoorziening is verstrekt of door of namens wie een melding is gedaan als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid van de wet;
- cliëntondersteuning: onafhankelijke ondersteuning met informatie, advies en algemene ondersteuning die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;
- collectief vervoer: aanvullend vervoer dat in het kader van de wet door het college wordt aangeboden aan personen die ten gevolge van beperkingen geen gebruik kunnen maken van het openbaar vervoer en waarbij het uitgangspunt is dat men gezamenlijk met anderen wordt vervoerd;
- college: het college van burgemeester en wethouders van Den Haag;
- dakloos: feitelijk daklozen zijn personen die voor hun overnachting vooral aangewezen zijn op straat, op een kortdurend verblijf in laagdrempelige opvangvoorzieningen (minimaal 10 nachten per jaar) of een tijdelijk onderkomen bij familie, vrienden of kennissen;
- eigen bijdrage: bijdrage zoals bedoeld in artikel 2.1.4, lid 1, van de wet;
- formele ondersteuning: ondersteuning of zorg die vanuit een hulpverlenend beroep en volgens een professionele standaard plaatsvindt;
- gebruikelijke hulp: hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten;

- gebruikelijke ondersteuning:

- ondersteuning die vanuit een andere (wettelijke) voorziening, het sociale netwerk, mantelzorg, een algemene voorziening, een algemeen gebruikelijk middel, zelfredzaamheid, eigen kracht, gebruikelijke hulp of die vanuit een welzijns- of vrijwilligersorganisatie wordt gegeven en leidt tot een verminderd beroep op de ondersteuning die vanuit de wet noodzakelijk is;
- gesprek: het mondeling contact na een melding zoals bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet waarin het college met degene die maatschappelijke ondersteuning vraagt zijn gehele situatie inventariseert ten aanzien van zijn mogelijkheden om met gebruikelijke ondersteuning zijn zelfredzaamheid of participatie te verbeteren of te voorkomen dat hij gebruik moet maken van beschermd wonen of opvang;
 - hulpvraag: behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet;
 - informele ondersteuning: ondersteuning of zorg die niet vanuit een hulpverlenend beroep wordt gegeven;
 - leefomgeving: fysieke omgeving in de woon- en verblijfssituatie, ook de inrichting in en rond woningen;
 - logeervervoorziening: een maatwerkvoorziening die bestaat uit een logeerfunctie;
 - maatschappelijke ondersteuning: ondersteuning die vanuit de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 wordt verleend;
 - maatwerkvoorziening: een op behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd geheel van zorg en diensten, hulpmiddelen, woningaanpassing en andere maatregelen ten behoeve van onder andere de zelfredzaamheid en participatie.
 - mantelzorg: hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep;
 - melding: mededeling aan het college van een hulpvraag, zoals bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet;
 - nadere regels: regelgeving die door het college wordt vastgelegd in de regeling maatschappelijke ondersteuning 2017 of de Beleidsregel maatschappelijke ondersteuning 2017;
 - ondersteuningsplan:

- plan bij het verstrekken van de voorziening in natura dat aan de hand van de door het college verstrekte criteria wordt opgesteld door de zorgaanbieder in samenspraak met de cliënt, zie ook budgetplan;
- onderzoek: onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, van de wet;
 - participatie: deelnemen aan het maatschappelijke verkeer;
 - persoonlijk plan: plan als bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid van de wet
 - persoonsgebonden budget (pgb):
 - bedrag waaruit namens het college betalingen worden gedaan voor diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot een maatwerkvoorziening behoren, en die een cliënt van derden heeft betrokken;
 - professionele standaard:
 - (zorg die) volgens professionele maatstaven of branche normen wordt verstrekt;
 - regeling: Regeling maatschappelijke ondersteuning Den Haag 2017;
 - sociaal netwerk: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt;
 - uitvoeringsbesluit: Uitvoeringsbesluit Wmo 2015;
 - vertegenwoordiger: persoon of rechtspersoon die een cliënt vertegenwoordigt die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake;
 - voorziening: een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid of participatie, beschermd wonen of opvang;
 - wet: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015)
 - zelfredzaamheid: in staat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden.

Artikel 1.2 Reikwijdte verordening, regeling en beleidsregel

1. Deze verordening is enkel van toepassing op de maatschappelijke ondersteuning ten behoeve van degene die zijn woonplaats heeft in Den Haag, blijkend uit de inschrijving in de basisregistratie personen of uit de concrete feiten en omstandigheden.
2. In afwijking van het eerste lid geldt deze verordening ten aanzien van de maatschappelijke ondersteuning in de vorm van opvang en beschermd wonen, voor iedere ingezetene van Nederland, die zich voor deze ondersteuning tot het college wendt met inachtneming van de door het college bepaalde toegangscriteria.
3. Het college stelt ter uitvoering van deze verordening een regeling vast.
4. Het college kan een beleidsregel vaststellen ten behoeve van een beleidsmatige visie op de uitvoering van de verordening en de regeling.

Artikel 1.3 Inzet van voorzieningen en toegang

1. Het college kan voor de maatschappelijke ondersteuning beschikbaar stellen:

- a. algemene voorzieningen, of
 - b. maatwerkvoorzieningen.
2. De verstrekking van algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen geschiedt binnen de kaders van de wet en de gemeentelijke regelgeving zoals genoemd in artikel 1.2 van de Verordening.
 3. De verstrekking van voorzieningen is gericht op het behalen van één of meer door het college vastgestelde, resultaten.
 4. Het college bepaalt met inachtneming van de artikelen 2.3.1 tot en met 2.3.5 van de wet bij nadere regeling op welke wijze de cliënt, in samenspraak tussen het college en de cliënt, voor een maatwerkvoorziening, beschermd wonen of opvang in aanmerking komt.

Hoofdstuk 2 Algemene voorzieningen

Artikel 2.1 Algemene voorzieningen en voorzieningen op wijkniveau

1. Het college treft de algemene voorzieningen die naar zijn oordeel bijdragen aan de zelfredzaamheid en participatie van ingezetenen en aan de ondersteuning van mantelzorg en vrijwilligerswerk daarvoor, waaronder in elk geval de in dit hoofdstuk vermelde voorzieningen.
2. Het college draagt zorg voor algemene voorzieningen op wijkniveau die zoveel als mogelijk aansluiten op eigen initiatieven van burgers en omvatten in elk geval de aanwezigheid van de volgende voorzieningen:
 - a. informatie en advies;
 - b. versterking van de vrijwillige inzet en informele netwerken;
 - c. mantelzorgondersteuning;
 - d. activering en participatie;
 - e. algemeen maatschappelijk werk.

Artikel 2.2 Opvang daklozen

1. Het college zorgt binnen het kader van de opvang voor dak- en thuislozen zonder verblijfsalternatief voor de mogelijkheid van kortdurend onderdak, in elk geval met een slaappleaats inclusief voeding, douche en eventueel andere diensten of faciliteiten gedurende de nacht.
2. Het college stelt jaarlijks de eigen bijdrage vast bij regeling.
3. Het college kan nadere regels stellen inzake de toegang, aard, inhoud en omvang van de in dit artikel genoemde voorziening.

Artikel 2.3 Opvang

1. Het college draagt zorg voor voltijdverblijf naar aanleiding van een crisissituatie, op voor specifiek dat doel bestemde plekken, voor opvang van cliënten met een beperkte toegangsbeoordeling gedurende maximaal drie aaneengesloten dagen.
2. Het college kan nadere regels stellen inzake de toegang, aard, inhoud en omvang van de in dit artikel genoemde voorziening.

Artikel 2.4 Cliëntondersteuning

1. Het college zorgt ervoor dat een ieder die zich tot het college wendt een beroep kan doen op onafhankelijke en kosteloze cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt het uitgangspunt vormt.
2. Het college wijst een cliënt en zijn mantelzorger voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, op de mogelijkheid gebruik te maken van kosteloze cliëntondersteuning.

Artikel 2.5 Compensatieregeling chronisch zieken en gehandicapten

1. Het college verstrekt chronisch zieken en gehandicapten, die als gevolg van een stapeling van zorgkosten een aannemelijk extra financieel nadeel ondervinden, een forfaitaire tegemoetkoming.
2. De tegemoetkoming is inkomensafhankelijk.
3. Het college stelt nadere regels omtrent de hoogte van de in het eerste lid bedoelde tegemoetkoming en de wijze waarop die wordt aangevraagd en verstrekt.

Artikel 2.6 Waardering mantelzorgers

Het college bepaalt jaarlijks in de regeling de aard en omvang van de waardering voor mantelzorgers.

Hoofdstuk 3 Maatwerkvoorzieningen voor ondersteuning bij zelfredzaamheid en participatie

Artikel 3.1 Criteria voor alle maatwerkvoorzieningen

1. Een cliënt komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening ter compensatie van de beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie die de cliënt ondervindt, voor zover de cliënt deze beperkingen naar het oordeel van het college niet met gebruikelijke ondersteuning kan verminderen of wegnemen.
2. De maatwerkvoorziening heeft ten doel om voor de cliënt, rekening houdend met de uitkomsten van het onderzoek, de zelfredzaamheid of participatie te bevorderen en dat de cliënt zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven functioneren.
3. Bij het verstrekken van maatschappelijke ondersteuning stelt het college een passend niveau daarvan vast rekening houdend met de mate van gebruikelijke ondersteuning die bij de cliënt aanwezig is.
4. Het college verstrekt een maatwerkvoorziening slechts indien:
 - a. de noodzaak tot maatschappelijke ondersteuning redelijkerwijs niet vermijdbaar was, en
 - b. de noodzaak tot maatschappelijke ondersteuning redelijkerwijs niet voorzienbaar was, maar van de cliënt niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig maakte, en
 - c. de noodzaak tot maatschappelijke ondersteuning blijkt uit een onderzoek waar de cliënt in voldoende mate aan mee heeft gewerkt.
5. Wanneer een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, verstrekt het college deze niet eerder dan wanneer het eerder

verstrekke hulpmiddel technisch is afgeschreven, tenzij:

- a. de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van een omstandigheid die niet aan de cliënt is toe te rekenen;
 - b. de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten, of
 - c. de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.
6. Wanneer een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst compenserende voorziening.
7. Het college kan nadere regels stellen inzake de toegang, aard, inhoud en omvang van de te verstrekken voorziening.

Artikel 3.2 Aanvullende criteria voor maatwerkvoorzieningen die verstrekt worden als pgb

1. In aanvulling op artikel 3.1 komt een cliënt in aanmerking voor een pgb indien:
 - a. cliënt een verzoek hiertoe indient;
 - b. de pgb doelmatig wordt besteed aan door het college vastgestelde resultaten van de voorziening;
 - c. het gaat om kosten die niet gemaakt zijn voorafgaand aan de indiening van de aanvraag tenzij de cliënt kan aantonen dat de ingekochte voorziening noodzakelijk was.
2. De hoogte van een pgb:
 - a. wordt bepaald aan de hand van een door de cliënt opgesteld budgetplan over hoe hij het pgb gaat besteden;
 - b. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst compenserende voorziening in natura.
 - c. is toereikend om veilige, doelmatige en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken, en wordt indien nodig, aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering.

Artikel 4.3, eerste en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Het college stelt in aanvulling op dit artikel nadere kostprijsberekening op ten behoeve van de berekening van de hoogte van het pgb in normbedragen. Hierbij wordt door het college onderscheid gemaakt tussen de verschillende vormen van zorg en ondersteuning. Voor zover van toepassing wordt daarbij onderscheid gemaakt tussen:
 - a. de te bieden deskundigheid;
 - b. het vereiste opleidingsniveau;
 - c. of ondersteuning verleend wordt conform professionele of kwaliteitsstandaarden;
 - d. of de ondersteuning formeel of informeel wordt verleend.
4. Het college berekent de normbedragen voor een pgb op basis van:
 - a. objectieve of objectief te maken gegevens;

- b. een transparante berekeningsmethode;
 - c. actuele (markt)gegevens en tarieven.
5. Het college verantwoordt aan de raad de transparante berekeningsmethode door middel van de vaststelling daarvan in de regeling, waarbij wordt opgenomen welke berekeningsmethodiek ten grondslag ligt aan de hoogte van de normbedragen.
6. Een cliënt aan wie een pgb wordt verstrekt, kan maatschappelijke ondersteuning betrekken van een persoon die behoort tot het sociaal netwerk indien:
- a. de maatschappelijke ondersteuning veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht wordt verleend, en
 - b. deze persoon een lager tarief krijgt betaald voor zijn diensten op grond van het door het college vastgestelde tarief, en
 - c. de diensten van tussenpersonen of belangenbehartigers niet uit het pgb worden betaald.
7. Het college kan in aanvulling op het zesde lid in de regeling vaststellen welke tariefaanpassing geldt voor een cliënt aan wie een pgb wordt verstrekt waarbij de zorg wordt verkregen van een persoon die behoort tot het sociaal netwerk.

Artikel 3.3 De inhoud van het besluit voor een maatwerkvoorziening in natura en pgb

1. Het ondersteuningsplan (natura) of budgetplan (pgb) maakt een vast onderdeel uit van het te nemen besluit voor een maatwerkvoorziening.
2. Het college vermeldt in het besluit tot verstrekking van een maatwerkvoorziening in natura minimaal:
- a. of de maatwerkvoorziening in natura of als pgb wordt verstrekt;
 - b. voldoende bepaalbaar en concreet wat het beoogd resultaat van de voorziening is en hoe en op welke wijze de cliënt met de ondersteuning ten behoeve van zelfredzaamheid en participatie wordt gecompenseerd;
 - c. de ingangsdatum en duur van de voorziening;
 - d. wanneer er sprake is van een eigen bijdrage.
3. De ingangsdatum van een maatwerkvoorziening als bedoeld in het tweede lid is gelijk aan de datum van het daartoe strekkende besluit tenzij door het college anders gemotiveerd en bepaald.
4. In aanvulling op het tweede lid vermeldt het college in een besluit voor een maatwerkvoorziening als pgb tevens:
- a. voor welke individuele voorziening en resultaten het pgb moet worden aangewend;
 - b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
 - c. wat de hoogte van het pgb is en hoe dit is berekend;
 - d. wat de duur is van de verstrekking;
 - e. wat de wijze van verantwoording is van de besteding van het pgb.

Artikel 3.4 Logeervoorziening

1. In aanvulling op artikel 3.1 komt een cliënt gedurende maximaal drie etmalen per week in

aanmerking voor een logeervoorziening, indien:

- a. de cliënt aangewezen is op ondersteuning met permanent toezicht, permanente zorg of ongeregelde zorg, of
 - b. de mantelzorger door het overstijgen van het gebruikelijke, redelijkerwijs van hem te verwachten toezicht overbelast dreigt te worden.
2. Deze voorziening kan eenmaal per kalenderjaar worden opgespaard tot een logeervoorziening van maximaal 21 etmalen.
 3. Het college kan nadere regels stellen inzake de toegang, aard, inhoud en omvang van de in dit artikel genoemde maatwerkvoorziening.

Artikel 3.5 Voorzieningen voor zintuiglijk beperkten

1. In aanvulling op artikel 3.1 komt een cliënt in aanmerking voor het inschakelen van een doventolk in de privésituatie als de cliënt doof, doofblind of zeer slechthorend is.
2. In aanvulling op artikel 3.1 komt een cliënt in aanmerking voor gespecialiseerd maatschappelijke ondersteuning indien de cliënt doof, zeer slechthorend, doofblind of blind is.
3. Het college kan nadere regels stellen inzake de toegang, aard, inhoud en omvang van de in dit artikel genoemde maatwerkvoorzieningen.

Artikel 3.6 Vervoersvoorziening

1. In aanvulling op artikel 3.1 komt een cliënt in aanmerking voor een vervoersvoorziening of het aanpassen van een eigen vervoermiddel, wanneer de cliënt niet of onvoldoende gebruik kan maken van een algemene voorziening voor vervoer.
2. Het college stelt jaarlijks de eigen bijdrage voor deze voorziening vast bij regeling.
3. Het college kan nadere regels stellen inzake de toegang, aard, inhoud en omvang van de in dit artikel genoemde maatwerkvoorzieningen.

Artikel 3.7 Woningaanpassing

1. In aanvulling op artikel 3.1 komt een cliënt in aanmerking voor een woningaanpassing wanneer deze langdurig noodzakelijk is en een verhuizing niet de goedkoopst compenserende voorziening is of naar het oordeel van het college niet gevegd kan worden.
2. De voorziening wordt slechts verstrekt indien:
 - a. de cliënt zijn hoofdverblijf heeft of zal hebben in de woonruimte waaraan de voorziening wordt getroffen, of
 - b. de cliënt zijn hoofdverblijf in een erkende zorginstelling heeft en de voorziening noodzakelijk is voor het logeerbaar maken van een andere woonruimte dan waar de cliënt met beperkingen zijn hoofdverblijf heeft.
3. De bijdrage voor een voorziening ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt is verschuldigd door:
 - a. de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en
 - b. degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een

cliënt.

4. Het college stelt jaarlijks de eigen bijdrage voor deze voorziening vast bij regeling.
5. Het college kan nadere regels stellen inzake de toegang, aard, inhoud en omvang van de in dit artikel genoemde maatwerkvoorziening.

Artikel 3.8 Rolstoelvoorziening en sporthulpmiddelen

1. In aanvulling op artikel 3.1 komt een cliënt in aanmerking voor een rolstoelvoorziening als het voor hem overwegend noodzakelijk is om zich zittend of liggend te verplaatsen.
2. In aanvulling op artikel 3.1 komt een cliënt in aanmerking voor een sporthulpmiddel als het voor hem als gevolg van een zware of matige beperking overwegend noodzakelijk is om te sporten met gebruikmaking van een sporthulpmiddel.
3. Het college stelt jaarlijks de eigen bijdrage voor deze voorziening vast bij regeling.
4. Het college kan nadere regels stellen inzake de toegang, aard, inhoud en omvang van de in dit artikel genoemde maatwerkvoorzieningen.

Artikel 3.9 Ondersteuning

1. In aanvulling op artikel 3.1 komt een cliënt in aanmerking voor de maatwerkvoorziening ondersteuning in geval cliënt matige of zware beperkingen heeft op het terrein van:
 - a. het voeren van een huishouden;
 - b. sociaal en persoonlijk functioneren;
 - c. zelfzorg en gezondheid;
 - d. dagbesteding;
 - e. financiën.
2. Indien de cliënt de maatwerkvoorziening ondersteuning minimaal een dagdeel op een andere locatie dan de eigen woning, ontvangt, omvat deze in beginsel tevens het noodzakelijk vervoer van en naar deze locatie als de noodzaak voor dit vervoer medisch is vastgesteld.
3. Het college stelt jaarlijks de eigen bijdrage voor de voorziening als bedoeld in het eerste lid onder a. vast bij regeling.
4. Het college kan nadere regels stellen inzake de toegang, aard, inhoud en omvang van de in dit artikel genoemde maatwerkvoorzieningen.

Artikel 3.10 Opvang

1. In aanvulling op artikel 3.1 komt een cliënt gedurende maximaal 6 maanden in aanmerking voor voltijdverblijf met begeleiding indien de cliënt naar verwachting zich hiermee weer op eigen kracht kan handhaven in de samenleving.
2. In aanvulling op artikel 3.1 komt een cliënt met een licht verstandelijke beperking, die geen recht heeft op zorg als bedoeld in de Wet langdurige zorg of van wie dat recht nog niet vastgesteld kan worden en te maken heeft met een crisissituatie in aanmerking voor voltijdverblijf met begeleiding, gericht op het zich weer op eigen kracht kunnen handhaven in de samenleving.
3. In aanvulling op artikel 3.1 komt een slachtoffer van huiselijk geweld en de cliënt van wie de veiligheid in het geding is in aanmerking voor opvang met begeleiding.
4. Het college stelt jaarlijks de eigen bijdrage voor deze voorziening vast bij regeling met uitzondering van de opvang voor licht verstandelijk beperkten als bedoeld in het tweede lid.

5. De inning van de eigen bijdrage vindt plaats door de instelling waar de cliënt verblijft.
6. Het college kan nadere regels stellen inzake de toegang, aard, inhoud en omvang van de in dit artikel genoemde maatwerkvoorzieningen.

Artikel 3.11 Beschermd wonen

1. In aanvulling op artikel 3.1 komt een cliënt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening beschermd wonen, anders dan in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, indien:
 - a. de cliënt als gevolg van een psychiatrische aandoening, niet in staat is zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving;
 - b. de cliënt een beperkte zelfredzaamheid heeft;
 - c. er voor de cliënt sprake is van de noodzaak tot bescherming van zichzelf of zijn omgeving, en
 - d. de cliënt niet beschikt over alternatieven die de noodzaak voor beschermd wonen kunnen opheffen.
2. Het college verbindt aan de maatwerkvoorziening de voorwaarden die noodzakelijk zijn voor het behalen van het beoogde resultaat. Deze voorwaarden hebben in ieder geval betrekking op:
 - a. de medewerking van de cliënt aan de verduidelijking van de ondersteuningsbehoefte;
 - b. de medewerking van de cliënt aan de uitvoering van de maatwerkvoorziening, en
 - c. het naleven van de cliënt van de leef- en gedragsregels binnen de maatwerkvoorziening.
3. Het college stelt jaarlijks de eigen bijdrage voor deze voorziening vast bij regeling.
4. Indien de cliënt onder de indicatiestelling beschermd wonen extramurale zorg ontvangt geldt geen eigen bijdrage.
5. Het college kan nadere regels stellen inzake de toegang, aard, inhoud en omvang van de in dit artikel genoemde maatwerkvoorziening.

Hoofdstuk 4 Bevoegdheden van het college

Artikel 4.1 De eigen bijdrage in de kosten van algemene voorzieningen

1. De aanbieder van een algemene voorziening, niet zijnde cliëntondersteuning, kan aan de cliënt een bijdrage vragen ter gehele of gedeeltelijke compensatie van de algemeen gebruikelijke kosten die de cliënt uitspaart doordat deze onderdeel uitmaken van de algemene voorziening, dan wel ter vergroting van de betrokkenheid bij de voorziening, voor zover dat tussen college en aanbieder is afgesproken.
2. De bijdrage is inkomensonafhankelijk. Het college kan korting geven aan door hem aan te wijzen groepen.
3. Het college kan nadere regels stellen inzake de aard, inhoud en hoogte van de bijdrage.

Artikel 4.2 De eigen bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen

1. Een eigen bijdrage is slechts verschuldigd indien dit voortvloeit uit de wet of indien dit in deze verordening is bepaald.

2. Het college stelt de hoogte van de eigen bijdragen jaarlijks in de regeling vast. Bij deze vaststelling betreft het college het oordeel van de gemeenteraad.
3. Het college kan in de regeling bepalen:
 - a. voor welke groep cliënten een korting op de bijdrage van toepassing is, en
 - b. dat de bijdrage voor voorzieningen overeenkomstig artikel 3.1, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 wordt verlaagd, waarbij wordt bepaald welke afwijkende bedragen, percentages en inkomensbedragen worden gehanteerd.

Artikel 4.3 Voorschriften voor het bepalen van een redelijke kostprijs van voorzieningen

1. De kostprijs van een voorziening wordt door het college als volgt bepaald:
 - a. door een aanbesteding;
 - b. na een consultatie in de markt;
 - c. in overleg met de aanbieder;
 - d. in een door het college te verrichten onderzoek door een deskundige.
2. De kostprijsberekening van voorzieningen wordt door het college gebaseerd op objectieve gegevens waarbij deze berekening ten grondslag wordt gelegd aan het kostprijsbesluit.
3. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van diezelfde voorziening houdt het college bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren diensten, rekening met:
 - a. de aard en omvang van de te verrichten taken of te behalen resultaten van de maatschappelijke ondersteuning;
 - b. de voor de sector toepasselijke CAO-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
 - c. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
 - d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
 - e. kosten voor bijscholing van het personeel;
 - f. de marktprijs van de voorziening, en
 - g. de eventuele extra taken die in verband met de voorziening van de leverancier worden gevraagd, zoals:
 - 1°. aanmeten, leveren en plaatsen van de voorziening;
 - 2°. instructie over het gebruik van de voorziening;
 - 3°. onderhoud van de voorziening, en
 - 4°. verplichte deelname in bepaalde samenwerkingsverbanden.
4. Voor de waarborging van een reëel prijsniveau met de kostprijselementen zoals bedoeld in het derde lid stelt het college bij het aanbesteden of het aangaan van diensten van derden, een reële kostprijs vast als ondergrens.

Hoofdstuk 5 Kwaliteit van dienstverlening

Artikel 5.1 Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van aanbieders daaronder begrepen, door:
 - a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;
 - b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg;
 - c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard;
 - d. de inzet van deskundig personeel;
 - e. de aanwezigheid van een eerstverantwoordelijke ondersteuner als aanspreekpunt voor de cliënt en zijn directe omgeving;
 - f. een integraal ondersteuningsplan per cliënt;
 - g. rapportages over resultaten;
 - h. het meten van de ervaring van cliënten als regulier onderdeel van de afgesproken ondersteuning, en
 - i. zicht op de prestaties en stimulans tot verbetering van de dienstverlening.
2. Het college betreft en borgt bij het aangaan van zorgovereenkomsten of goedkeuren van pgb-zorgovereenkomsten de kwaliteitsaspecten zoals genoemd in het eerste lid door dit in afspraken op te nemen in de betreffende zorgovereenkomst en stelt indien nodig hierin nadere voorwaarden.
3. Het college kan nadere eisen stellen aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van aanbieders daaronder begrepen door dit in afspraken op te nemen in de betreffende overeenkomst met de zorgaanbieder.
4. Het college ziet toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek, en het zonodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 5.2 Kwaliteitssysteem en herziening

1. Het college onderzoekt uit het oogpunt van kwaliteit en doelmatigheid van de geleverde ondersteuning, periodiek de bestedingen van voorzieningen in pgb en in natura.
2. Het college onderzoekt uit het oogpunt van kwaliteit, doelmatigheid en rechtmatigheid, periodiek de genomen besluiten voor het toekennen van de maatwerkvoorzieningen in pgb en in natura te heroverwegen
3. Het college stelt gelet op het eerste en tweede lid een plan van aanpak vast dat een nadere invulling geeft aan:
 - a. het monitoren en controleren van de kwaliteit van zorg;
 - b. het overleg tussen alle betrokken partijen over de monitoring van resultaten;
 - c. het controleren en periodiek herzien van een percentage van de maatwerkvoorzieningen in pgb en in natura aan de hand van signalen en de gestelde prioriteiten.

Hoofdstuk 6 Herzien en intrekken van besluiten

Artikel 6.1 Nieuwe feiten en omstandigheden

1. Het college herziert een besluit indien:
 - a. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid;
 - b. de cliënt niet langer op maatschappelijke ondersteuning is aangewezen;
 - c. de maatschappelijke ondersteuning niet meer toereikend is te achten;
 - d. de cliënt niet voldoet aan de aan de maatschappelijke ondersteuning verbonden voorwaarden;
 - e. de cliënt de maatschappelijke ondersteuning niet gebruikt;
 - f. de cliënt de maatschappelijke ondersteuning voor een ander doel of anderszins oneigenlijk gebruikt.
3. Een besluit tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen zestig dagen na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de maatwerkvoorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 6.2 Terugvordering

1. Als het college een besluit op grond van artikel 6.1, tweede lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens door de cliënt opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van de cliënt en degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten pgb.
2. Ingeval het recht op een in eigendom verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd.
3. Ingeval het recht op een in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd.

Hoofdstuk 7 Overige bepalingen

Artikel 7.1 Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college neemt in contracten met zorgaanbieders op dat iedere calamiteit en vorm van geweld die bij het verlenen van maatschappelijke ondersteuning heeft plaatsgevonden, onverwijld gemeld wordt aan de toezichthouder, onverminderd de verantwoordelijkheid van de aanbieder om passende maatregelen te treffen ter zake van de melding en van het voorkomen van meldingen in de toekomst.
2. Het college kan nadere regels stellen met inachtneming van dit artikel.

Artikel 7.2 Klachtregeling en medezeggenschap

1. Het college neemt in de contracten en subsidieafspraken met zorgaanbieders op dat de aanbieders een effectieve en laagdrempelige klachtregeling moeten hebben voor de behandeling van klachten van cliënten ten aanzien van gedragingen van de aanbieder jegens

- een cliënt.
2. Het college neemt in de afspraken met aanbieders van een maatwerkvoorziening op dat de aanbieders een regeling voor medezeggenschap moeten hebben, waarvan de uitgangspunten aansluiten bij de Wet medezeggenschap cliënten zorginstellingen. De medezeggenschap ziet in ieder geval op voorgenomen besluiten die voor de cliënten van belang zijn.
 3. Het college initieert periodieke overleggen met de zorgaanbieders en de cliëntenraden, en houdt een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.
 4. Het college kan één of meerdere van de in het eerste en tweede lid genoemde eisen buiten toepassing laten indien deze eis niet proportioneel is in relatie tot de omvang van de organisatie van de aanbieder of de aard of omvang van de opdracht.
 5. Het college kan nadere regels stellen met inachtneming van dit artikel.

Artikel 7.3 Betrekken van ingezetenen bij het beleid

1. Het college stelt ingezetenen, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen bij de besluitvorming over de verordening, regeling en beleidsregel maatschappelijke ondersteuning, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
2. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.
3. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het eerste en tweede lid.

Hoofdstuk 8 Slotbepalingen

Artikel 8.1 Hardheidsclausule

Het college kan in zeer bijzondere gevallen een artikel of artikelen van deze verordening buiten toepassing laten of daarvan afwijken gelet op het belang van de cliënt, voor zover toepassing ervan zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 8.2 Indexering

Het college kan jaarlijks per 1 januari de in het kader van deze verordening en door het college vastgestelde bedragen wijzigen.

Artikel 8.3 Intrekking oude verordening en overgangsrecht

1. De Verordening maatschappelijk ondersteuning gemeente Den Haag 2015 wordt ingetrokken.
2. Een cliënt houdt recht op de verstrekte maatschappelijke ondersteuning op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Den Haag 2015, totdat het college een

nieuw besluit heeft genomen.

3. De Verordening maatschappelijk ondersteuning gemeente Den Haag 2015 blijft van toepassing op aanvragen en bezwaarschriften die vóór de dag van inwerkingtreding van deze verordening zijn ingediend, indien dit voor de belanghebbende gunstiger is.

Artikel 8.4 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2018.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening maatschappelijke ondersteuning Den Haag 2018.

Toelichting

Algemeen

Deze verordening geeft uitvoering aan de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (hierna: Wmo 2015). De Wmo geeft gemeente de opdracht om hun inwoners maatschappelijke ondersteuning te bieden die gericht is op zelfredzaamheid of participatie, opvang en beschermd wonen. De ondersteuning levert een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving te blijven.

De Wmo 2015 schrijft in artikel 2.1.3, eerste lid, voor dat de gemeente in een verordening een deel van de regels dient vast te stellen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het verplichte gemeentelijk beleid met betrekking tot maatschappelijke ondersteuning. In de verordening dient overeenkomstig de artikelen 2.1.3, tweede en derde lid, 2.1.4, derde en zevende lid, en 2.1.6 van de Wmo 2015 in ieder geval bepaald te worden:

- op welke wijze en op basis van welke criteria wordt vastgesteld of een cliënt voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang in aanmerking komt;
 - op welke wijze de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld;
 - welke eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, inclusief eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten;
 - ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van cliënten vereist is;
 - ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder die voor de gebruikers van belang zijn vereist is;
 - op welke wijze ingezetenen, waaronder cliënten of hun vertegenwoordigers, worden betrokken bij de uitvoering van de wet, voorstellen voor beleid kunnen doen, gevraagd en ongevraagd advies kunnen uitbrengen over verordeningen en beleidsvoorstellen, worden voorzien van ondersteuning en deel kunnen nemen aan periodiek overleg;
 - op welke wijze de kostprijs van een maatwerkvoorziening wordt berekend; en

- op welke wijze het college zorg draagt voor een jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorgers van cliënten in de gemeente.

Ook moet de gemeente overeenkomstig de artikelen 2.1.3, vierde lid, en 2.6.6, eerste lid, van de Wmo 2015 per verordening regels te stellen:

- voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget, en van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet;
- ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van de voorziening, waar het college ten aanzien daarvan de uitvoering van de Wmo 2015 door derden laat verrichten. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Daarnaast kan de gemeente op grond van de artikelen 2.1.4, eerste en tweede lid, 2.1.5, eerste lid, 2.1.7 en 2.3.6, derde lid, van de Wmo 2015:

- bepalen dat cliënten voor algemene voorzieningen, niet zijnde cliëntondersteuning, en maatwerkvoorzieningen een bijdrage verschuldigd zullen zijn;
- de hoogte van de bijdrage voor de verschillende soorten van voorzieningen, ook wanneer de cliënt de ondersteuning zelf inkoopt met een persoonsgebonden budget, in de verordening verschillend vaststellen. Hierbij kan tevens worden bepaald dat op de bijdrage een korting wordt gegeven voor personen die behoren tot daarbij aan te wijzen groepen en dat de bijdrage afhankelijk is van het inkomen en het vermogen van de cliënt en zijn echtgenoot;
- bepalen dat de bijdragen voor opvangvoorzieningen door een andere instantie dan het CAK wordt vastgesteld en geïnd;
- bepalen dat in geval van een minderjarige cliënt die niet zelf de eigenaar is van de woning, een bijdrage wordt opgelegd aan diens onderhoudsplichtige ouders en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag over de cliënt uitoefent;
- bepalen dat aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben, een tegemoetkoming wordt verstrekt ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie;
- bepalen onder welke voorwaarden betreffende het tarief de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de ondersteuning kan inkopen van een persoon die behoort tot het sociale netwerk.

De Wmo 2015 biedt verder ruimte om met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens de Wmo 2015 andere regels te stellen. De verordening maakt hier op diverse plaatsen gebruik van om de praktische uitvoerbaarheid van de regelgeving te vergroten.

Daar waar de bevoegdheid gedelegeerd kan worden aan het college is dit gedaan om de praktische uitvoerbaarheid te bevorderen en tegemoet te komen aan de wens van de raad, al dan niet op haar aanwijzing, de uitvoering van de wet bij te sturen. Waar de aard van de bevoegdheid zich zou kunnen verzetten tegen een ongeclausuleerde delegatie aan het college stelt de raad extra waarborgen of omkleedt de delegatiebepaling met een aantal kaders zodat een zorgvuldige uitoefening van de bevoegdheid gewaarborgd blijft.

Wat er in de wet is geregeld regelt de verordening niet opnieuw. Wel is om een compleet beeld te geven van rechten en plichten hier en daar gebruik gemaakt van de mogelijkheid om bestaande regelgeving te herhalen zodat een meer volledig en relevant kader wordt gegeven. De bepalingen omvatten in hoofdzaak de wijze waarop de gemeente Den Haag haar aanbod van maatschappelijke ondersteuning heeft gereguleerd. Hierbij is duidelijk een beweging zichtbaar dat ten opzichte van 2015 meer en meer wordt voldaan aan de in de wet vervatte verplichtingen om in alle gevallen maatwerk te leveren. Dit uitgangspunt is in de wet vastgelegd en wordt in deze verordening verder expliciet gemaakt.

Dit heeft tot gevolg dat de integraliteit van de voorzieningen wordt bevorderd en dat in alle gevallen de noodzaak bestaat om alle aspecten van de ondersteuning in ogenschouw te nemen. Met name zal worden bekeken wat redelijkerwijs verwacht mag worden van de cliënt, zijn eigen kracht en van zijn sociaal netwerk. Vervolgens zal waar nodig de gemeente in aanvulling hierop hem in staat stellen gebruik te maken van maatschappelijke ondersteuning waarmee een passende bijdrage wordt geleverd aan zijn mogelijkheden om deel te nemen aan het maatschappelijk verkeer en zelfstandig te functioneren in de maatschappij.

Artikelsgewijs

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

Voor de duidelijkheid zijn een aantal belangrijke wettelijke definities aan dit artikel toegevoegd zodat een compleet beeld ontstaat.

Artikel 1.2 Reikwijdte, regeling en beleidsregel

De verhouding tussen de verschillende regelingen is als volgt. De verordening bevat de raadsbevoegdheden. De regeling (ook wel nadere regels genoemd) geeft invulling aan de collegebevoegdheden. De regeling kent een met de indeling van de verordening samenhangende indeling. De beleidsregel wordt voorts gelezen als een beleidsmatige stuk en tevens een toelichting op de regeling en kent een met de regeling samenhangende indeling. De verordening en de regeling kennen een rechtstreekse externe werking. De beleidsregel is primair intern gericht en kent slechts een indirecte externe werking. Naast de genoemde regelgeving bestaan er interne richtlijnen of werkinstructies. Die worden niet gepubliceerd en kennen louter een interne werking.

Artikel 2.4 Cliëntondersteuning

De wet adresseert het college rechtstreeks en vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling uit de wet is toch in de verordening opgenomen vanwege het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van cliënten te geven. Hierbij is benadrukt dat de cliëntondersteuning op grond van de wet voor de cliënt kosteloos is.

Artikel 3.2 Aanvullende criteria voor maatwerkvoorzieningen die verstrekt worden als pgb

Voor maatwerkvoorzieningen bestaat in beginsel de mogelijkheid om te kiezen tussen de voorziening in natura en als persoonsgebonden budget. Indien iemand kiest voor verstrekking in de vorm van een persoonsgebonden budget, moet hij hiervoor een motivering kunnen geven, zoals gesteld in het tweede

lid onder b van artikel 2.3.6 van de wet. Ook moet vooraf inzicht gegeven worden in hoe de besteding van het persoonsgebonden budget voorziet in de vastgestelde ondersteuningsbehoefte. Mede door aan deze eisen te voldoen maakt de cliënt zich verantwoordelijk voor een passende besteding van het budget.

Artikel 3.5 Voorzieningen voor zintuiglijk beperkten

Er bestaat onderscheid tussen de privésituatie en de werksituatie. Alle ondersteuning in verband met arbeid betreft de werksituatie.

Het overige is de privésituatie. Als een tolk noodzakelijk is voor het werk kan een beroep worden gedaan op een voorziening via het arbeidsrechtelijk kader via het Uvw.

Artikel 3.6 Vervoersvoorziening

Deze voorziening is primair gericht op het sociaal vervoer, ook wel vervoer in het kader van het leven van alledag in de directe woon- of leefomgeving, genoemd. Voor het bovenlokale vervoer stelt het Rijk een vervoersvoorziening beschikbaar.

Artikel 3.8 Rolstoelvoorziening

Overwegend noodzakelijk wil in dit verband zeggen dat verplaatsen met voorzieningen als looprek, rollator, wandelstok en krukken langdurig niet of onvoldoende mogelijk is.

Artikel 3.9 Ondersteuning

De ondersteuning in de vorm van dienstverlening vindt plaats in de vorm van een maatwerkvoorziening met resultaatgebieden die gericht zijn op één of meer resultaten. Binnen deze resultaatgebieden zijn meerdere niveaus van ondersteuning mogelijk, afhankelijk van de aard en de ernst van de ondersteuningsbehoefte.

Artikel 4.2 Voorschriften voor het bepalen van een redelijke kostprijs van voorzieningen

De wet verplicht tot het vaststellen van de kostprijs van een maatwerkvoorziening (artikel 2.1.4, derde lid, tweede zin). Het college kan de uitvoering van de wet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de cliënt, door aanbieders laten verrichten (artikel 2.6.4, eerste lid, van de wet). Om te voorkomen dat alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening dient te houden. Hiermee wordt bereikt dat een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die zij door aanbieders willen laten uitvoeren.

Artikel 6.1 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening en intrekking

Met opname van deze wettekst in de verordening wordt beoogd een compleet beeld te geven van de regels voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een pgb, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Artikel 6.2 Terugvordering

In beginsel vordert het college altijd terug.

Artikel 7.3 Betrekken van ingezetenen bij het beleid

Ook op grond van de Inspraakverordening geldt overigens de in dit artikel opgenomen verplichting, en die geldt als aanvulling op wat in deze verordening niet geregeld wordt.

Artikel 8.1 Hardheidsclausule

Het college kan in zeer bijzondere gevallen ten gunste van de aanvrager afwijken van de bepalingen van deze verordening. Het college geeft bij toepassing van deze clausule duidelijk en in een niet-standaard-besluit aan waarom van de verordening moet worden afgeweken. Rechten uit voorgaand beleid vormen nimmer een reden voor toepassing van de hardheidsclausule.

Aldus besloten in de openbare raadsvergadering van 14 december 2017

De griffier,

De voorzitter,

Afdruk aan:

1x OCW Bestuurlijke stukken (interne afdrucken worden via dit adres verzorgd)

2x OCW, Robert J. Romijn en Marjolein Weitenberg

BIJLAGE I: Inspraak-rapportage Verordening maatschappelijke ondersteuning Den Haag 2018

Inleiding

Op 7 september 2017 heeft het College van Burgemeester en Wethouders van de Gemeente Den Haag de concept Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Den Haag 2018 vrijgegeven voor de inspraak (RIS 297766). In de Verordening worden de wettelijke verplichtingen van de Wmo-2015 verder uitgewerkt voor zover het de raadsbevoegdheden betreft.

De inspraaktermijn en –procedure zijn breed bekend gemaakt en op de website van de gemeente gepubliceerd. Reageren kon schriftelijk of per e-mail, naar de dienst OCW van de gemeente.

De inspraaktermijn liep van 6 september 2017 tot en met 4 oktober 2017. In totaal zijn er 4 reacties op de Verordening binnen gekomen. Die reacties zijn gebundeld door de cliëntenraad toegezonden.

De reacties onderschrijven op hoofdlijnen wat in de Verordening geregeld moet worden. In dit rapport wordt per organisatie de inspraakreactie weergegeven, gevolgd door een antwoord op de vragen of gedane suggesties en handreikingen. Dit inspraakrapport zal worden toegestuurd naar alle organisaties van wie een inspraakreactie werd ontvangen.

Overzicht inspraakreacties voor zover die betrekking hebben op de Verordening:

- I. Stichting Voorall
- II. Stichting Kompasie
- III. Belangenbehartiging mantelzorg
- IV. Platform VG Haaglanden

I: Inspraakreactie stichting Voorall

1. Bij de begripsbepaling: waarom zijn deze niet hetzelfde als bij de beschrijving in de wet. Deze verandering is m.i. ten nadele van de rechten van de cliënt. Zoals bij de begrippen: algemene voorziening, cliënt, gebruikelijke hulp, maatschappelijke ondersteuning en bv. maatwerkvoorziening. Er staat ook geen verklaring bij waarom deze zijn aangepast.

De begrippen die u noemt zijn deels in de verordening herhaald als dat nodig was voor een meer compleet overzicht en de vlotte leesbaarheid van de verordening. Echter in geen geval is de betekenis daarvan ten nadele van de cliënt aangepast. Bovendien geldt de wet te allen tijde, ook indien daar de begripsomschrijving net wat uitgebreider is. In de verordening is niet bedoeld daar verandering in aan te brengen, maar slechts om de verordening beter leesbaar te maken zonder dat de wet daarbij opengeslagen hoeft te worden.

2. Bv. Bij de gebruikelijke hulp, in de Wmo Wet 2015 staat : hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen, of andere huisgenoten.

Het gehanteerde begrip in de verordening is daarmee synoniem: “hulp aan elkaar van personen die tot eenzelfde huishouden behoren.”

3. In de Regeling bij art.1.1. staat “hulp aan elkaar van personen die tot eenzelfde huishouden behoren”. Dit wijkt wezenlijk af van de jurisprudentie die hierover geweest en wijkt ook af van de officiële wetsbeschrijving.

Met de term “of andere huisgenoten” blijkt dat de wet hetzelfde bedoeld als de concept-verordening. Uw suggestie de wettelijke term te hanteren nemen wij over om misverstanden te voorkomen.

4. Nog een voorbeeld: Cliënt: In de wet bij artikel 1.1.1. staat de cliënt omschreven als : persoon die gebruik maakt van een algemene voorziening of aan wie een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget is verstrekt of door of namens wie een melding is gedaan als bedoeld in art 2.3.2, eerste lid. In de Verordening is bij de 1.1. begripsbepalingen staat: een cliënt: een persoon die gebruik maakt van een algemene voorziening of aan wie een maatwerkvoorziening is verstrekt of door of namens wie een melding is gedaan als bedoeld in art. 2.3.2, eerste lid van de wet. Waarom is het “persoons gebonden budget” hier weggelaten. Is een burger met een PGB dan geen cliënt? Wat is de motivering van deze verandering? Mijns inziens is de wet juridisch bovenliggend aan de Verordening. En ook moet er rekening gehouden worden met de intentie van de wet.

In de begripsbepaling van de wet kunt u teruglezen dat een pgb de verstrekkingvorm is van een algemene voorziening of van een maatwerkvoorziening. Uiteraard is de cliënt met een pgb een cliënt in de zin van de wet en de verordening. Immers aan hem of haar is een algemene- of maatwerkvoorziening verstrekt.

5. Onduidelijk is ook het beleid over inzet van het sociale netwerk bij het vaststellen van een ondersteuningsbehoefte. Wat zijn de criteria, in hoeverre wordt dit afdwingbaar gesteld?

In hoeverre het sociale netwerk een passende ondersteuning kan opleveren is maatwerk en wordt beoordeeld aan de hand van de persoonskenmerken van de cliënt en diens persoonlijke situatie.

6. Verder missen we veel onderwerpen die uitgebreid benoemd worden in de wet. Zoals het onderwerp Advies/ meldpunt Huiselijk geweld en kindermishandeling. Ook is zeer summier weergegeven de “criteria voor vervoersvoorziening”.

In beginsel wordt wat in de wet staat in de verordening niet herhaald. De verordening is nimmer een vervanging van het wettelijk bepaalde.

7. Of de praktijk van het toewijzen van de verhuisvergoeding: door het beperkte aanbod van aangepaste woningen klopt art.3.6 niet; verhuizen wanneer de kosten van de aanpassingen hoger zijn dan een verhuisvergoeding. Indien gewenst kan ik dat staven met voorbeelden uit de praktijk. Deze regel is onduidelijk voor de cliënt, de organisatie maar ook voor de onafhankelijke cliëntondersteuner voor wie dit een duidelijk document moet zijn.

De verordening stelt de algemene criteria. Indien de kosten van de aanpassing hoger zijn dan die van verhuizen zal het college moeten kiezen voor verhuizen. Indien geen aangepaste woning gevonden kan worden, zal op grond van de persoonlijke omstandigheden bepaald moeten worden welke voorziening in dat geval passend is.

8. Bij art 3.1.2 Criteria voor maatwerkvoorzieningen: hier wordt duidelijk de beleidsregels gemist. Hoe wordt dit toegepast in de praktijk bv. bij mensen met een migranten achtergrond. Zeker omdat er heel vaak geïndiceerd zonder dat er een gesprek heeft plaatsgevonden. Waarom wel zo'n uitgebreide beschrijving over de regels en criteria t.a.v. een PGB?

De verordening is uitgebreid met de regels voor de verstrekking van een pgb, juist om ervoor te zorgen dat er het gesprek goed wordt uitgevoerd. Het college maakt daarbij uitdrukkelijk geen onderscheid tussen cliënten van welke achtergrond dan ook.

9. Wat is er gedaan met het advies “wijzigingen in de Regeling maatschappelijke ondersteuning van 4 april 2016 van de Wmo-deelraad”.

Dit advies is betrokken in de totstandkoming en door de opstellers van het beleid opnieuw getoetst aan de actuele situatie. Aan de cliëntenraad is hierover een tussenbericht verzonden.

10. Tarieven: uit de praktijk vanaf 1 januari 2017 krijgen wij signalen dat de zorgaanbieders niet

uitkomen met de vastgestelde tarieven en dat daardoor geen juiste uitvoering gegeven kan worden aan de maatwerkvoorziening. Vaak gaat dit ten koste van de benodigde ondersteuning voor de zelfredzaamheid van de cliënt. Het is goed dat de gemeente de zorgaanbieder houdt aan de kwaliteitseisen. (geschoold personeel, cao etc.) Ik zit niet voor de belangen van de zorgaanbieder, echter als de zorgaanbieder het niet volhoudt, heeft dat grote consequenties voor de cliënt. Uit deze concept Verordening kan ik niet naar voren halen wat geleerd is van de eerste maanden van 2017, toen bleek dat zorgaanbieders en cliënten negatieve gevolgen ondervonden van het nieuwe resultaatgericht werken.

De normbedragen voor cliënten worden door het college vastgesteld in Regeling maatschappelijke ondersteuning. De verordening heeft op dit punt geen aanpassingen. De maatregelen die de gemeente heeft genomen om tot betere indicatiestelling te komen zijn opgenomen in de commissiebrief "Aanpak afhandeling moties en toezeggingen toegang maatschappelijke ondersteuning en verbetermaatregelen maatwerkarrangementen (RIS 297141)".

11. Waarom doet Den Haag het zo anders dan de andere gemeenten?

Iedere gemeente heeft beleidsvrijheid. Dat betekent dat Den Haag vooral kijkt naar de vier grote gemeenten, maar de raad van de gemeente Den Haag heeft uiteindelijk zelf de verantwoordelijkheid de om voor hen passende en adequate voorzieningen vast te stellen, mede gelet op de door de raad vastgestelde ambities en de lokale situatie.

II: Inspraakreactie stichting Kompasie

1. Artikel 2.2 Verordening: In elk geval met een slaappleats, al dan niet inclusief voeding en douche en eventuele andere diensten. Dit klinkt wat karig. Minimaal is toch het bieden van bed, bad, brood?

De woorden 'al dan niet' zijn verwijderd omdat het altijd gaat om een inclusieve voorziening.

2. Artikel 2.4 Verordening (pagina 13): Onafhankelijke kosteloze OCO. De cliënt wordt gewezen op de mogelijkheid. Goed om te lezen dat de mogelijkheid van OCO onder de aandacht wordt gebracht bij aanvragers.
3. Artikel 2.6 Verordening: Mantelzorgers van cliënten woonachtig in de gemeente kunnen een vergoeding aanvragen, één mantelzorger per cliënt per jaar. Helder.
4. Artikel 3.1 punt 6 Verordening (pagina 13): Goedkoopst compenserende voorziening. Het criterium goedkoopst adequaat is vervangen?

Dat is juist.

5. Artikel 3.2 punt 3: Aanvragers kunnen een beroep doen op... Is dat niet wat mager? zou kunnen .. De formulering is erg aarzelend, het klinkt niet alsof een aanvraag erg kansrijk is.

De formulering is geenszins aarzelend bedoeld het schept juist de rechten voor de cliënt in het leven

6. Artikel 3.4. voorzieningen voor zintuiglijk beperkten: Geen eigen bijdragen. Dat is klantvriendelijk.
7. Artikel 3.8. Ondersteuning: Hier staat niets over een noodzakelijk plan, dat staat wel in de Regeling. Is dat bewust?

Dat wordt inderdaad in de Regeling maatschappelijke ondersteuning verder geregeld.

8. Pag. 15 artikel 3.11. regels voor PGB: Genoemd wordt dat aanvragers mogen bijbetalen als

- de kostprijs hoger is dan de kosten van een maatwerkvoorziening. Dat is duidelijk.
9. Pag. 19 art. 6.1: Nieuwe omstandigheden en feiten, niet nader omschreven? Nav een vraag over de informatievoorziening aan cliënten: Hoe weten cliënten dat ze ‘onverwijld uit eigen beweging’ mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing? Wordt hier ook gewerkt met de categorieën licht verwijtbaar, gemiddeld verwijtbaar en grove schuld?

Dat feiten en omstandigheden als die wijzigen gemeld moeten worden is een wettelijk voorschrift. Dit leidt niet automatisch tot een nieuw besluit, de bepaling is verder geformuleerd als een kan-bepaling. Het college moet hier nog een zorgvuldige afweging maken alvorens wordt beslist.

Bij invordering na een nieuw besluit wordt onderscheid gemaakt tussen wel of geen opzet.

10. Waar wordt bijvoorbeeld gemeld dat wanneer mensen een erfenis krijgen, hun eigen bijdrage omhoog kan gaan?

Dat is geen automatisme. De wet schrijft voor hoe de eigen bijdrage wordt berekend. Het college stelt in de Regeling maatschappelijke ondersteuning de normbedragen voor de eigen bijdragen vast.

11. Pag. 20 artikel 7.2. punt 1: Aanbieders dienen een effectieve en laagdrempelige klachtenregeling te hebben. Daar zijn we vanuit cliëntperspectief blij mee.
12. Pag. 20 artikel 7.2. punt 2: Uitgangspunten dienen aan te sluiten bij de Wmcz. Dat spreekt ons aan.

III: Inspraakreactie belangenbehartiging mantelzorg

1. Zijn de gevolgen van de moties, die de Gemeenteraad m.b.t. de Wmo heeft aanvaard, verwerkt in de stukken?

Inderdaad voor zover nodig. Veel moties hebben meer betrekking op de uitvoering en de collegebevoegdheden en niet zozeer de raadsbevoegdheden. Wel is bijvoorbeeld het vervallen van de eigen bijdrage bij begeleiding en dergelijke in de verordening aangepast ten opzichte van de versie die u heeft ingezien. Dit laatste is een raadsbevoegdheid.

2. Veel verandering in de organisatie bij de Gemeente. Centralisatie Wmo bij OCW. Bijv. de invoering en de uitvoering bij de Sociale Wijkteams. Zijn in de Verordening en de Regeling deze veranderingen voor zover noodzakelijk reeds verwerkt?

Voor de sociale wijkteams waren in de verordening geen wijzigingen noodzakelijk.

3. Bij vermelding in de Verordening dat er regelgeving is; nr. vermelden van de regelgeving. Dit ter vervanging eventueel van laatste lid van een artikel “College kan nadere regels, etc.”, die steeds bij de artikelen voorkomt. Dit kan veel duidelijkheid geven!. Dat het college nadere regels kan leveren, etc. éénmalig vermelden.

De verordening moet dat per artikel herhalen omdat het bij sommige voorzieningen van toepassing is en bij andere niet.

1. Blad 1 2e alinea: “Met name zal worden bekeken, wat redelijkerwijs verwacht mag worden van de cliënt, zijn eigen kracht en van zijn sociaal netwerk”. Zijn daar regels voor?

De wet bedoeld dat op deze punten maatwerk geleverd moet worden. De Regeling maatschappelijke ondersteuning bevat wel een uitwerking van deze begrippen en wanneer ze

gehanteerd moeten worden. Het gaat niet om een lijst met regels, maar dat de situatie van de cliënt centraal wordt gesteld en dat er in die situatie wordt gekeken wat de cliënt nodig heeft in aanvulling op onder andere zijn eigen kracht, de mantelzorg en het sociaal netwerk.

2. Blad 2 1^e alinea: “De Wmo-2015” en deze Verordening leggen de toegangsprocedure daarom in hoofdlijnen vast”. Paragraaf 12 van de Regeling regelt e.e.a. maar in de Verordening staat niets. De volledige uitvoering van de moties op dit punt is m.i. ook nog niet in de Regeling verwerkt.

Toegang is vormvrij. Op grond van artikel 1.3 lid 4 van de verordening wordt de toegang verder geregeld in paragraaf 1.2 van de regeling maatschappelijke ondersteuning.

3. (art.1.1) Opname meer begripsbepalingen prima. Daarbij vermelding van definities.
4. (art. 3.3 t/m 3.7) geeft uitleg en soms nadere regels, die direct in de regelgeving kunnen worden opgenomen.
5. Blad 4 t/m 6 (art. 3.8) In dit artikel zijn enkele aspecten, die beter in een toelichting kunnen worden verwerkt, bijv. beschrijving van de resultaatgebieden. Enkele nieuwe begrippen moeten in de begripsbepalingen omschreven worden: “ zelfzorg, schoon huis”.

Op dit punt is de Regeling maatschappelijke ondersteuning verhelderend. De verordening regelt de specifieke bevoegdheden van de raad, zie inleiding van deze verordening onder “toelichting”. De regeling regelt verder de collegebevoegdheden.

6. Blad 7 en 8 (art. 4.2.) Deze toelichting spreekt over “bescherming deskundigheid beroepskrachten, arbeidsvoorwaarden werknemers, deskundigheid personeel”, in relatie met de goede verhouding tussen prijs van de voorziening en de eisen en kostprijs bij de periodieke pgb. Deze zaken moeten geregeld worden, maar horen die in deze Verordening thuis?

Jazeker. Het gaat om de uitvoering van een door de gemeente ondertekende Code verantwoordelijk marktgedrag.

7. Blad 10-11-12 (art. 1.1 Begripsbepalingen). Ik zou nog graag een begripsbepaling zien bij “eigen kracht, Multi-problematiek en resultaatgebieden”. De beschrijving van “gebruikelijke hulp” is anders dan in de Verordening 2015 (art. 1.1.lid d), deze is beter en duidelijker dan in de nieuwe Verordening ontbreekt “verslag onderzoek”; zie Verordening 2015, art. 1.1. lid i.

Deze begrippen worden verder uitgewerkt in de Regeling als onderdeel van de collegebevoegdheden.

8. Blad 12 (art. 1.2) In lid 1 is sprake van “concrete feiten en omstandigheden”. Welke omstandigheden?, m.i. de omstandigheden beschrijven. Wat betreft: lid 3 en 4. Komt deze Regeling en beleidsregel er nog? (art. 1.3.)

Niet alle omstandigheden kunnen voorzien worden. De wet bedoeld dat op deze punten maatwerk geleverd moet worden. De Regeling maatschappelijke ondersteuning bevat wel een uitwerking van deze begrippen en wanneer ze gehanteerd moeten worden. Het gaat niet om een lijst met regels, maar dat de situatie van de cliënt centraal wordt gesteld en dat er in die situatie wordt gekeken wat de cliënt nodig heeft in aanvulling op onder andere zijn eigen kracht en sociaal netwerk.

9. Blad 13-14 (art. 3.1) Dit betreft onder meer art. 1.2.1.c van de Wet. “thuisituatie verlaten” vergt extra aandacht. In de Verordening van 2015 (art. 3.1) staat onder b (veiligheid) en onder g (meerkosten) genoemd. Deze aandachtspunten zijn in de nieuwe Verordening niet vermeld zijn m.i. wel belangrijk.

Zeker, maar wat de wet regelt hoeft de verordening niet te regelen.

10. Artikel 3.1 lid 6. “goedkoopst”. Heeft de cliënt daarin nog inspraak?.

Het criterium staat vast. Maar de opties dienen met de cliënt te worden besproken als uitvoering van artikel 2.3.2 van de wet.

11. Blad 14 (art. 3.2) Wat gebeurt er met de art. 3.3 lid 1 (a. b, c) en lid 2 (a. b. c) van de bestaande Verordening 2015? Deze criteria ontbreken in de nieuwe Verordening; zijn m.i. wel belangrijk. Op blz, 16 (art. 3.10 lid 3) wordt huiselijk geweld en veiligheid wel genoemd.

In dit artikel in combinatie met artikel 3.1 zijn de rechten van de cliënt voor opvang voldoende geborgd. De consulenten zijn professionals die samen met de cliënt bespreken wanneer is sprake is van huiselijk geweld en welke hulp geboden moet worden.

12. Blad 14 (art. 3.3) Lid 1b. Hoe wordt dit vastgesteld c.q. gecontroleerd?

Bij het beoordelen van het toekennen van een woonvoorziening wordt gekeken of de hulpvraag van de cliënt niet het gevolg is van voor de hand liggende zaken als achterstallig onderhoud en dergelijke. Maar daarvan is geen sluitende opsomming te geven. Het gesprek met de cliënt is belangrijk voor de vaststelling en de context van het geval.

13. Blad 15 (art. 3.5) De term “vervoersvoorziening” is dat “collectief vervoer” ? In de Verordening 2015 staat onder art. 3.5. lid 3 en 4 nog onderscheid tussen “binnen en buiten” de gemeente. Blijft dit op dezelfde wijze bestaan? In art. 3.4.1 van de nieuwe Regeling staat onder 3.4.1. lid 3 c een verduidelijking van “binnen”; t.a.v. “buiten” staat niets meer vermeld.

Het begrip vervoersvoorziening is veel breder dan alleen het collectief vervoer. Dat primaat was aanwezig maar is uit de verordening verwijderd. De hantering van de gemeentelijke regio's blijft identiek en wordt als onderdeel van de collegebevoegdheden in de regeling geregeld.

14. Blad 15 (art. 3.6.) Is dit artikel een vervanging van het art. 3.6 uit de Verordening 2015? In dit oorspronkelijke art. staat duidelijk vermeld waarvoor men wel en niet in aanmerking komt. Is het niet wenselijk om in de nieuwe Regeling op dit punt een extra bijlage op te nemen of te verwijzen naar de Regeling art, 3.5.1.

De regeling maatschappelijke ondersteuning vormt voldoende aanvulling op de raadsbevoegdheden. Maatwerk wil zeggen dat het niet meer gaat om het afvinken van een lijstje maar dat de voorziening tot stand komt aan de hand van de algemene criteria (zie ook artikel 3.1) in relatie tot de persoonlijke situatie.

15. Blad 15 (art. 3.7) Bij de toevoeging van “liggend” in lid 1 en de aanvulling “sporthulpmiddel” in lid 2 laatste punt moet m.i. vermeld worden hoe e.e.a. wordt beoordeeld.

Overwegend noodzakelijk wil in dit verband zeggen dat verplaatsen met voorzieningen als looprek, rollator, wandelstok en krukken langdurig niet of onvoldoende mogelijk is.

“Liggend” is in het eerste lid opgenomen.

16. Blad 15-16 (art. 3.9) Lid 1 .e. Is dit ter vervanging van het art. 3.10 uit de Verordening 2015?

De nummering is inderdaad aangepast.

17. Blad 16 (art. 3.8) Tweemaal lid 4 ? . Moet het 2^e lid 4 niet 5 en het lid 5 niet 6 worden?

Inderdaad.

18. Blad 16-17 (art. 3.11) Zowel in deze Verordening (3.11 nieuw) als in de Regeling(3.9 nieuw) staat de pgb op diverse plaatsen vermeld. In art. 6.1. van de Verordening komt het ook weer aan de orde. Ik mis ook de controle zoals deze in de Verordening van 2015 stond vermeld in art. 4.3. Ik zou willen voorstellen om de gehele pgb-problematiek in een speciale bijlage bij de Verordening op te nemen en daarbij te verwijzen naar de Regeling voor zover dat noodzakelijk is. De cliënt moet duidelijkheid krijgen.

De verstrekkingvorm pgb wordt centraal behandeld in artikel 3.3 (nieuw). De verdere uitwerking van de collegebevoegdheden heeft plaats in de Regeling maatschappelijke ondersteuning.

19. Blad 17 (art. 4.1.) De Verordening van 2015 (art. 5.2. lid 2) vermeld duidelijk dat de bijdrage voor de algemene voorzieningen “inkomensonafhankelijk” is. Dit is voor de cliënten een belangrijk punt. Hoewel in de Regeling onder art. 3.1.2 lid 3 wel staat vermeld dat rekening wordt gehouden met het inkomen zou ik het in de nieuwe Verordening weer vermelden of verwijzen naar de Regeling (art. 3.1.2 lid 3b).

Dank voor deze nuttige opmerking. Het artikel is teruggeplaatst als artikel 4.1

20. Blad 18 (art. 5.1.) Lid 1 e. Staat dit ook uitdrukkelijk in de aanbestedingsvoorwaarden en is dit dan ook bij de cliënt bekend?

Regels over kwaliteit en zijn hier opgenomen, ook zodat daar kennis genomen van kan worden door de cliënten.

21. Blad 19 (art . 6.1) De melding dat een cliënt onverwijld en uit eigen beweging mededeling moet doen van wijziging is m.i. juist. Staat dit dan ook in zijn beschikking en hoe moet hij/zij dat doen? De mogelijkheid bestaat dat hij/zij daar zelf niet toe in staat is moet dan zijn mantelzorger dit doen: hoe is dat geregeld?

Daar waar specifieke voorwaarden gelden hoe een melding gedaan moet worden is dit in de beschikking opgenomen. In de andere gevallen is het vormvrij. De cliënt die daar niet toe in staat is heeft wel de verantwoordelijkheid om het dan op andere wijze te regelen. De verordening bevat hiervoor geen nadere regels.

22. Blad 20 (art. 7.3) Punt 2. In de Verordening van 2015 stond in art. 8.1 lid 2 het woord “vroegtijdig”. Kan dit bij het nieuwe punt weer worden toegevoegd!

Dank, deze toevoeging is verwerkt.

De regels over melding staan geregeld in de Regeling 2017. Op grond van artikel 1.2.1 lid 1 Regeling 2017 kan een melding door of namens een cliënt worden gedaan. Het gaat dus ook om mantelzorgers van cliënten. Nadere regels hierover zijn te vinden in artikel 2.6 van de Verordening 2017 en paragraaf 2.2 van de Regeling 2017.

De mantelzorger is niet perse degene die namens de cliënt spreekt. Dat kan uiteraard wel. In ieder geval is de mantelzorger een belangrijke partner. Het moet wel duidelijk zijn wie de onmondige cliënt aan heeft gewezen als zijn vertegenwoordiger.

23. Artikel 8.2 lid 2 van de Verordening 2015 stelt ingezetene in de gelegenheid voorstellen voor beleid te doen. Artikel 7.3 lid 2 van de Verordening 2017 regelt de deelname aan periodiek overleg. Dit onderwerp staat in de Verordening 2015 geregeld onder artikel 8.3

lid 3. Hier staat het woord "vroegtijdig" ook niet opgenomen.

Hier gaat het over de actieve rol van de cliënten en het zelf kunnen agenderen van onderwerpen.

IV: Inspraakreacties Platform VG Haaglanden

1. Art. 3.11 Verordening. Voorwaarden voor een maatwerkvoorziening als pgb; lid 4. De Centrale Raad van Beroep heeft in zijn uitspraak van 17 mei 2017 (ECLI.NL.CRVB:2017:1803) overwogen dat de gemeenteraad in de Verordening dient te bepalen onder welke voorwaarden uit het pgb diensten ingekocht kunnen worden bij de personen die tot het sociale netwerk behoren en op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld. Dit betekent dat de essentialia van het voorzieningspakket in de Verordening moeten worden vastgelegd. De in dit beroep aan de orde zijnde tariefdifferentiatie behoort tot die essentialia. Dit betekent dat in de concept Verordening ten onrechte is bepaald dat het college van Burgemeester en wethouders nadere regels kan stellen over de hoogte van het pgb.

Ten aanzien van de uitspraak en de situatie in de gemeente Emmen moet opgemerkt worden dat in de verordening van de gemeente Emmen geheel niets geregeld was ten aanzien van de hoogte van de normbedragen voor een pgb. Er werd louter volstaan met een delegatiebepaling. Die delegatie vond de rechter (terecht) te ver gaan.

Voor wat betreft het college van de gemeente Den Haag dient te worden gezocht naar een oplossing waarbij uitgangspunt is dat de essentialia van de voorziening in de verordening zijn opgenomen maar dat er tegelijkertijd recht wordt gedaan aan de wijze waarop de normbedragen tot stand komen, namelijk op basis van objectieve gegevens die te allen tijde voldoende actueel moeten zijn.

In de verordening is dit gebeurd door enerzijds algemene regels te stellen in artikel 3.2, derde, vierde en vijfde lid:

2. Het college stelt in aanvulling op dit artikel nadere kostprijsberekening op ten behoeve van de berekening van de hoogte van het pgb in normbedragen. Hierbij wordt door het college onderscheid gemaakt tussen de verschillende vormen van zorg en ondersteuning. Voor zover van toepassing wordt daarbij onderscheid gemaakt tussen:
 - a. de te bieden deskundigheid;
 - b. het vereiste opleidingsniveau;
 - c. of ondersteuning verleend wordt conform professionele of kwaliteitsstandaarden;
 - d. of de ondersteuning formeel of informeel wordt verleend.
3. Het college berekent de normbedragen voor een pgb op basis van:
 - a. objectieve of objectief te maken gegevens;
 - b. een transparante berekeningsmethode;
 - c. actuele (markt)gegevens en tarieven.
4. Het college verantwoordt aan de raad de transparante berekeningsmethode door middel van de vaststelling daarvan in de Regeling, waarbij wordt opgenomen welke berekeningsmethodiek ten grondslag ligt aan de hoogte van de normbedragen.

Met deze wijze van totstandkomen van de normbedragen van een pgb draagt de raad er zorg voor dat de essentialia van de voorziening in de verordening zijn geborgd en dat de delegatie aan het college beperkt blijft tot het uitvoeren van de berekeningen op basis van de instructies van de raad en het transparant verantwoorden daarvan: hoe de hoogte van de normbedragen voor de verschillende voorzieningen zijn berekend. De delegatie die op grond van artikel 156 Gw in beginsel is toegestaan, blijft daarmee voldoende beperkt om te kunnen spreken van het wettelijk uitgangspunt dat de essentialia in de verordening horen ten aanzien van de hoogte van de pgb-normbedragen. Tegelijkertijd kunnen de berekeningen en normbedragen hierdoor voldoende actueel blijven, hetgeen

bij rechtstreekse opname in de verordening niet mogelijk zou zijn geweest.

Zie voor een toelichting op de toepassing van artikel 156 Gw tevens:

<https://vng.nl/files/vng/publicaties/2016/20160203-attributie-mandaat-en-delegatie.pdf>

Ten slotte

Het college dankt alle insprekers voor hun waardevolle bijdragen.